

[Kurt Hansen]

bejderne til fordel for kapitalejerne. Her er indgreb mod den automatiske dyrtidsregulering bl. a. – man har givetvis mange andre måder at gøre det på, men bl. a. – en effektiv måde at gøre disse ting på.

Reallønstilbagegangen for lønarbejderne var de seneste par år på 3,9 pct.; det er i hvert fald det tal, der er opgjort af LOs økonomer. I den kommende overenskomstperiode skal den nok være endnu hårdere, ingen tvivl om det. I forskellige former for helhedsløsninger, som arbejdsministeren går og udarbejder sammen med LO-formanden, har man jo været inde på forskellige muligheder for, hvordan man på ny kan gribe ind over for den automatiske dyrtidsregulering, konvertere en del af den til ferie eller måske helt eller delvis imødekomme arbejdsgivernes krav om, at den skal suspenderes, hvad ved jeg.

Hvis man giver nogle indrømmelser over for Arbejdsgiverforeningen, ja, så ligger det såmænd ikke så særlig langt fra den politik, man i øvrigt har ført de seneste mange år. Det ville sådan set ligge godt i tråd med det. Men nu får vi se, hvordan socialdemokratiet og venstre gebærder sig i forhold til situationen på arbejdsmarkedet, hvor kravene fra arbejdsgiverne er stillet meget klart op.

Hvad får os nu til at genfremsætte et sådant forslag, som har været behandlet på flere forskellige måder? Det har jo ikke bare været behandlet i form af beslutningsforslag fra de 3 partier, men det har været behandlet i forespørgselsdebatter fra retsforbundet, det har været behandlet i dagsordensforslag osv. Hvad får os nu til at rejse et sådant forslag igen? Ja, det gør naturligvis det forhold, at hundredevis af fagforeninger, tusindvis af arbejdspladser har stillet kravet om, at de indefrosne dyrtidsportioner skal udbetales. Jeg bemærkede – det var nok ikke nogen tilfældighed – at der i arbejdsministerens tale her ikke var noget med, at fagbevægelsen stod bag det, som arbejdsministeren udtalte. Det må betragtes som en ren undtagelse, for ellers fremhæver arbejdsministeren jo altid, at fagbevægelsen står bag, hvad han siger og gør og måske endda også mener. Men det ville nok være lidt for tykt, om arbejdsministeren i denne sag havde stillet sig op og sagt: fagbevægelsen står bag, at de indefrosne dyrtidsportioner skal dybfryses. Den havde nok været lidt for tyk, det havde nok væ-

ret at gå lidt for meget på tværs af de hundredtusinder af lønarbejdere, som faktisk står bag kravet om en udbetaling af de indefrosne dyrtidsportioner.

Nogle ordførere har draget et andet forslag fra VS alene ind i debatten, et forslag, som var til behandling for få dage siden, og som ikke ser ud til at komme til anden behandling, fordi man er indstillet på at obstruere det fra en række partier i arbejdsmarkedsudvalget. Det har altså været draget ind i debatten her. På trods af at man har fået et stykke bestillingsarbejde fra justitsministeriet, der siger et eller andet om, at man stort set må bruge pengene til, hvad man vil, er de fleste ordføreres indstilling den, at nu venter man lige på ATPs bestyrelses indstilling, som skal komme til efteråret. Jeg vil godt sige, at der er på trods af dette en ret nærliggende fare for, at man fra socialdemokratiets side kan finde ud af i samarbejde med venstre, hvordan disse midler kan bruges i en eller anden ØD-, LM-variant. Det er et forhold, som VS gjort opmærksom på lige siden august 1976 har gjort opmærksom på. Det er en nærliggende mulighed, fordi det giver netop de socialdemokratiske ministre, den socialdemokratiske del af regeringen mulighed for at lappe på det misforhold, der er opstået imellem på den ene side socialdemokratiets top og på den anden side LOs top. Man kan jo også forestille sig, at det ville være en kærkommen lejlighed for LO-toppen, der således sikrer sig alibi for en videreførelse af indkomstpolitikken – den indkomstpolitik, som flere og flere af LOs medlemmer faktisk tager meget kraftigt afstand fra. Det er oplagt, at LO-toppen også har brug for et alibi i et forsøg på at holde deres medlemmer i ro og holde kravene nede, så lang tid som det nu er muligt. Min opfattelse er, at det alene er noget, der er tidsbestemt, og at man her har lagt en bombe under både SV-regeringen – det vil være en fryd for øjet, når den springer – men så sandelig også under LO-toppen i forhold til denne problemstilling.

Som nævnt tidligere er forslaget stillet som en støtte til de hundredtusinder af lønarbejdere, der ude omkring på arbejdsmarkedet står bag kravet om udbetaling af de indefrosne dyrtidsportioner. Jeg mener, disse lønarbejdere må konstatere, at der ikke herindefra er nogen mulighed for at gøre op med denne lønsænkningspolitik. Tværtimod. Regeringen